

perawêza vê rûpelê li jêr eynî nîşanê nivîsandibû (keştî) û li hember nivîsandibû (s).

(3) Şêx Memdu'hê Birîfkanî di destxeta xweda li cihê peyva (timinda hemwaz) nivîsandibû (timind hemwar) û li ser nîşanek danabû û perawêza vê rûpelê li jêr eynî nîşanê nivîsandibû (timinda hemwaz), lê em ne bawer bûyîn ku ev peyv (hemwaz) e, ji ber ku nivê peyvê hubrê wê jê çûye. Lewra me dana (timind hemwar).

Herwisa di 'eynî rêzê da li cihê peyva ('tûfan) nivîsandibû ('zîfan) û li hember peyva (tûfan) nivîsandibû (s).

(4) Şêx Memdu'hê Birîfkanî li jûr peyva (yêkser) nîşanek danîbû û li perawêza rûpelê da li jêr 'eynî nîşanê du peyv nivîsandine, ku nayêne xwendin, wek mîna (kez'xem). Û li berîya wê nivêsiye (tû'ze'i), ku dewsa peyva (yêkser) digre. Li gûr guhartina Şêx Memdu'h Birîfkanî ev rêz wê bi vî awayî bit: (*Kez'xemê cihan destim li balim bi filûsek*).

(5) Şêx Memdu'hê Birîfkanî li ser peyva (zehî) ya yekê ku di vê rêza (5) nîşanek danîbû û li perawêza rûpelê li jêr eynî nîşanê peyva (pevê) yan (pivî)nivêsiye û li hember vê peyvê nivêsiye (s). Li gor vê guhartina Şêx Memdu'hê Birîfkanî ev rêz wê bi vî awayî bibe: (*Pevê na'tiqê no'tqim ku evser te'ecûbîm*) yan jî (*Pivî na'tiqê no'tqim ku evser te'ecûbîm*).

(6) Şemdîn: naznavê Şêx Şemseddînê Exlatîyê Birîfkanî ye.

(7) Li hember peyva (teslîm) Şêx Memdu'hê xetek birîye bû peyvekê, ku ew jî (teslûm) û li hember nivêsiye jîmara 3. Li gor vê guhartinê ev rêz dibe (*Ezim 'sami'tê teslûm ezim bendeyê ferman*).

Fîraq

Evrû weyim ez jêkve nenasim, ker û baran
Ferqê nakirim ez nûnkê jêkve, gul û xaran

Ey dostê dilê sohtî, ne car carî di şertên
Wi'llah ke dilê sohtî kebabest, hemû caran

Zerkê kû bûyîn dîn û ji dînê te û me'hcûb
Şev ro tigrîn em ji fîraqê, wekû baran

Satê ke dikim nû'he û zarî ji 'xemê te
Bêgav tixrûş tînim û girye, ber û daran

Yêk le'h'ze û sa'et me nema sakin û 'sebrim
Madam ezim wê ketî zarê, ef'a û maran

Geh geh wekû dêwane ti girîm, li kuwîvan
Geh bê ser û saman ti çime, qerye û şaran

Geh êrve û wêrve di kirim 'su'hbetê xelqê
Geh geh wekû kûngir ti çime, suqbe û 'xaran

'Işqê te 'hebîb ev hemû îrane bi ser min

Lewra ti hemû memleketan, keftime zaran

Ez keftime deryayê 'xemê te wekû keştî
Heyhat ke biçî 'xerqetê be'hrê, ve kinaran (1)

Ez nû, ne 'ecîbim ke ewan 'aşiqê çuyî
E'hwalê dilê sohtîyê wan, takû bijaran

Ev xelwetî bêgav ti kete nale û firyard
Me'izûr bi kirin hûn bi kerem jê, gelî yaran

Der 'işqê meqamat û kemalê, kû meşîbû
Şeb ta se'herê sakinê her kûh û qefaran.

Nûnkê: nînûkekê, nûnîkekê, nînûkêk, neynûkek.

Xaran: stirî, dirik.

Zerkê: katêk, demêk, gava.

Me'hcûb: pişt perde, nedîtî, nebînraw.

Satê: wextê, katêk.

Nû'he û zarî: girî, giryan û şîwen.

Bêgav: lepir, lenakaw, ji nişkêve, bêçare.

Tixirûştînim: tê wê me'ina (ber û daran dênme cûş û girîn).

Zarê ef'a û maran: demî mar û ejdeha, devê mara.

Kûîvan: çiya, şax, kêw.

Qerye: gund, dê.

Êrve û wêrve: hêrve û wêrve, lêre û lewê, vira û wira.

Kûngir: 'heftyar, kemtîyar.

Suqbe: kun û şkeft, eşkewt.

'Xaran: ('xar: şkeft).

Zaran: zimanan.

Derya: be'hr.
Keştî: belem, gemî.
'Xerqetê: ketina binê avê, kewtine jêraw, niqûnbûn, niqûmbûn.
Kinaran: (kinar: qera'x, rexê avê, sa'hil).
Bijaran: bijan û jar, bi êş û kul.
Nale: nal nal.
Firyad: hawar û gazî.
Me'izûr: 'efû, berdan, lêngirtin (bibûre lê megrin).
Meqamat û kemalê: mertebên hêja û bi lîmet û qîmet, pilewpaye.
Kûh: çiya.
Qefar: şikeft.

(1). Şêx Memdu'hê Birîfkanî ev rêza helbestê bi awayekê din jî nivêsiye:
 (Heyhat ke biçî 'xerqenê be'hrê ve kinaran).
 Lê di pêncmalkîya Şêx Nûreddînê Birîfkanî da li ser vê helbestê, Şêx Memdû'hî weha nivêsiye:
 (Heyhat ke biçî 'xerqeyê be'hrê, ve kinaran).

'Herf el-Waû (pîta (O)

Tenenaha yaho

Ez kû mestê meyê 'işqim, tenenaha yaho (1)
Mi'sir û Be'xdad û Dîmeşqim, tenenaha yaho

Têşneyê avê wî'salim, ji 'xemê 'işqê tinalim (2)
'Aşiqê 'heyê celalim, tenenaha yaho

Kelekê, cerge kebabim, bêxew û mest û xerabim (3)
Saqî û xemr û şerabim, tenenaha yaho

'Aşiq û bengim û kasim, melek û cinnim û nasim (4)
'Xeyrî wî kes dî nenasim, tenenaha yaho

Waleh û kasim û bengim, mestim û şoxim û şengim (5)
Ser bi ser pêt û perengim, tenenaha yaho (6)

Ezê bêcah û meqamim, xadim û şah û 'xulamim (7)
Meşrûq û nûr û 'zelamim, tenenaha yaho (8)

Ma'zherê zat û 'sîfatim, me'idenê 'eynî 'heyatim
Keştî û Nu'h û necatim, tenenaha yaho (9)

Hadîyê di rê û delîlim, nemek û xwan û xelîlim (10)
Benîyê xa's û celîlim, tenenaha yaho (11)

'Sa'hibê qelbê selîmim, dijminê dêwê recîmim (12)
Cebelê 'tor û kelîmim, tenenaha yaho (13)

Mûşkil û 'hellê beyanim, xefî û sirrê nihanim (14)
Nadirê ehlê zamanim, tenenaha yaho

Waleh û mestim û faşim, ser û rîşan di tiraşim
Geh evist mal û qumaşim, tenenaha yaho

'Enber û misk û bixorim, 'sû'huf û lew'h û zebûrim
Agir û avim û nûrim, tenenaha yaho

Ji meyê 'îşqê xumarim, me nema 'sebir û qerarim (15)
'Aşiqê we'sletê yarim, tenenaha yaho

Waleh û mest û cinûnim, ji 'xemê 'îşqê zebûnim
'Aşiqê 'heyê bêçûnim, tenenaha yaho

Bilbilê 'aşiqê werdim, kelekê bîxwab û xurdim
Ji 'xemê dostê bi derdim, tenenaha yaho

'Samit û lal û xemûşim, sirrê yarê xwe dipûşim (16)
Ger çi ez badefirûşim, tenenaha yaho (*1)

Xelwetî 'aşiqê meste, qede'hê bade bi deste (17)
Ji dinê, ew bi pereste, tenenaha yaho (18).

*Kelekê: ('sa'hib el qer'he), ewê kû nexûşî û janên me'idê
hey.*

Têşne: tênî, tînû, têhnî.

Wî'sal: pêk gihandin, be yêk geyîştin.

'Heyyê Celal: Xwedêyê mezin (Celle Celalehû).

Bengim: gêjim, gêcim, (beng: benc, muxeddir).

Xerab: bê 'hal û xirab.
Kasim: gêjim, gêcim.
Waleh: bê ageh û dîn.
Pêt û pereng: pêt û pelên agirî.
Cah û meqam: mertebeka bilind, mertebeyekî payeberz,
pilewpaye.
'Zelam: tarî û taristan, tarîk.
Zat: zatê xwe, nefsa xwe, xûdî xûm.
'Eynî 'heyatim: kanîya jîyanim, serçawey jîyanim.
Keştî: belem, gemî.
Necat: rizgar, qûtar.
Hadîyê di rê: rê şander, şarezay rê, rêzan.
Nemek: xû, xûyî, xûwê.
Xiwan: sifre.
Xelîlim: dûst, hawdem.
Dêwê recîm: şeytanê dêw.
Cebelê 'Tor: çiyayê torê Sîna.
Kelîmim: bi axiftinim, qîsezanim (îşarete bû pê'xember
Mûsa dema bi Xwedê ra axift).
Sirrê nihan: sirrê veşartî, nihênî şarawe.
Faşim: aşkırane, aşkiram.
Evist: bê (bê mal û qumaşim), ebest.
Misk: bêhneka xweşe ji navka 'xezalan der tînin û
dermane jî.
Xumar: nexweş û bê'hal.
Zebûn: bêdesthelat, bêdeselat.
Bêcûn: bê nimûne (ewey ke nimûney wekû xûy nîye, kes
wek wî tune, bê hawta, (bîla ne'zîr).
Werdîm: gûlim.
Bîxwab û xûrdîm: bêxew xwerdîn û xûrakim.
Xemûşim: bê dengim.
Dipûşim: eyşarmewe, diveşêrim, vedişêrim.
Bi pereste: 'Îbadet dîke.

Ev rêzên helbestê di destxeta Şêx Mehemmed 'Tahirê Birîfkî da bi vî awayî bûn:

- (1) Ez geh mestê meyê 'îşqim, tenenaha yaho
- (2) Têşneyê abê wî'salim, zi 'xemê 'îşqê tinalim
- (3) Kelekê cerg kebabim, bîxûd û mest û xerabim
- (4) 'Aşiq û dengim û kasim, melek û cinnim û nasim
- (5) Walleh û kasim û dengim, mestim û şoxim û şengim
- (6) Ber serê pest û perengim, tenenaha yaho
- (7) Ez meyî caw û meqamim, xadim û şah û 'xulamim
- (8) Meşriqê nûr û 'zelamim, tenenaha yaho
- (9) Keştîyê Nû'h û necatim, tenenaha yaho
- (10) Hadîyê rahê delîlim, nemekê xwanê xelîlim
- (11) Nebîyê xa'sê celîlim, tenenaha yaho
- (12) 'Sa'hibê qelbê selîmim, dişminê dêwê recîmim
- (13) Cebel û 'Tor û kelîmim, tenenaha yaho
- (14) Mûşkilê 'hellû beyanim, xefiyê sirrû 'eyanim
- (15) Ji 'xemê 'îşqê xûmarim, min nema 'sebir û qerarim
- (16) 'Samit û lal û xemûşim, sirrîya xû zû dipûşim
- (17) Xelwet û 'aşiqê mestim, qede'h û bade di destim
- (18) Ji dinê da ew peristim, tenenaha yaho

(*1) Ev rêza helbestê di destxetek din da bi vî awayî bû:
 (Ger çi ez bade tinûşim, tenenaha yaho).

Şêx Nûreddînê Birîfkanî şer'ha vê helbestê di navbera sal 1230-1238 h. di nav destxeteka xwe da bi zimanê 'erebî bi giştî kirîye. Ji bo parêstina wê şirovekirîna ku Şêx Nûreddînê kirî û destkarî lê nehête kirin, me pêwîstî dît ku wê şer'hê wek orîjînalê em di vê dîwanê da çap bikin û

deynîn ber çavê xwendevanên hêja. Ev şer'h di beşa 'erebî da ye.

Kûngir

'Uzlet ti kirim daim dîsan, wekû kûngir
 Her wê ki hebit kavilek, ez lê ti xûnim qo qo

Geh geh wekû hûdhûd ez men'zûrê Suleymanim
 Geh geh li rûyê 'se'hra, bi fî'xan dibêjim po po

Dîtim ke li ser darê ba zebanê fe'sî'h kapil
 Tîgirî ke tîbin 'xafil, ev xelq hemû ko ko.

'Uzlet: gûşenişîn, xûveşartin, xûşardnewe, li vir "terkî dûnya kirdin".

Kûngir: 'heftyar, kemtîyar.

Kavilek: malek, xanîyek, malekî biçûkî be qûr dirûst kiraw, kawlan, kawlekan, xanûy kawil, kafil.

Hûd hûd: teyrê Hûd hûd.

Menzûrê Sûleymanim: çavê min li Sûleyman pê'xembere, çawim li Sûleymanî pê'xembere.

Fî'xan: giryan û hawar.

Kapil: teyrê kapil.

Ko ko: xwendîna teyrê "kapil e" dema dixwîne tê me'îna (çima çima, bû bû, ji bû çi ji bû çi).

Şêx Nûreddînê Birîfkanî şer'ha vê helbestê di navbera sal 1230-1238 h. di nav destxeteka xwe da bi zîmanê 'erebî bi giştî kirîye. Ji bo parêstina wê şirovekirina ku Şêx Nûreddînê kirî û destkarî lê nehête kirin, me pêwîstî dît ku wê şer'hê wek orîjînalê em di vê dîwanê da çap bikin û

deynîn ber çavê xwendevanên hêja. Ev şer'h di beşa 'erebî da ye.

'Herf el-Yai (pîta Î)

Bûl bilî

Tûrk û zengim şûx û şengim, bûl bilî
Ez ji 'işqê mest û dengim, bûl bilî (1)

Ez xumarim baqerarim rûzû şev
Dûr jîyarim lew tizarim, bûl bilî

Serc û fendim, mest û rendim daîmen
Dermendim, dil tibendim, bûl bilî

Dil 'xerîbest 'endelîbest dostê gûl
Yar 'hebîbest ew 'tebîbest, bûl bilî (2)

Ez cinûnem, 'xerqê xûnem, malxirab
Zerd gûnem lew zebûnem, bûl bilî (3)

Ez helakem derdnakem, xestedil
Nezcê xakem rû'h pakem, bûl bilî

Ev ne dûrest xûş bixorest, bûyê yar
Cumle nûrest xûş 'hi'zûrest, bûl bilî

Ev ne lafest, şehdê safest, bî de'xel
Xemir, 'eyn û şîn û qafest, bûl bilî (4)

Ev çi qalest, ev çi 'halest, pêş dipir
Wecdê şewqest 'hal û zewqest, bûl bilî

Ba niqabest, afitabest 'husnê dost
 Dil xerabest cerg kebabest, bûl bilî
 Me dil da dest, mûsteza dest fe'zlê yar
 Her zîyadest xûş mûradest, bûl bilî

'Îz û nazest cumle razest, ser bi ser
 Hem nîyazest zewq û sazest, bûl bilî

Xelwetîmû 'sub'hetîmû dostdar
 Şerbetîmû 'iîşretîmû, bûl bilî.

Tûrk: sipî û pakijî, paqijî.

Zeng: zelal, tîşkî mang û hetaw.

Xûmarim bê qerarim: ('zecer), qeleqim, bê'hal û nexûş.

Sercûfend: şîyar û bi agah.

Daîmen: herdem, hertim.

Dermend: bi êş û azar.

*Diltibend: dilê min keftîye dav û qeyda, dilim
 kewtûwete daw.*

Dil'xerîbest: dil 'xerîb, dilim bê kese.

'Endelîbest: ('Endelîb: bûlbûl, bûlbûle).

Zerd gûnem: Zerd wênem, reng zerdim, kûlûm zerd.

Zebûnem: bêçare, bêdesthilat, bêdeselat.

Nezcê xakem: 'xerqî xak bûm, keftime bin axê.

Nedûrest: ne dûre, dûr nîne.

Bûyê yar: bêhna yar, bûnî yar.

Cûmle nûrest: qisexûş, sû'hbetxûş.

Hizûrest: xûşrû, kesê kû 'hez ji têkelîya wî dikey.

Lafest: (laf: direw, dirû û delese).

Bî de'xel: bê firûfêl, bê xewş.

Xemir, 'eyn û şîn û qafest: şerabî 'işqe.

Wecdê şewqest 'hal û zewqest: 'haletê xûşîyê.

Ba niqabest: pêça ser û çavan, ya kû jin bi kar tînin, rûbend, perde.

Afitabest: (afitab: tav, hetav, hetaw).

Mûsteza dest fazlê yar: qedirê yarê ji hemî tiştî zêdetire.

'Îz û nazest: qedir û qîmet û nazdarî.

Razest: nihênî, veşartî, şarawe, nadîyar.

Nîyazest: (nîyaz: pêwîstî).

Sazest: saz û awaz.

Dostdar: pir le xûşewîstî.

Şarbetîm û 'îşretîm: 'hezim le xwardinewew û meclisî zewq û şadîye.

(1) Şêx Memdu'hê Birîfkanî di destxeta xweda li cihê peyva (Ez ji 'îşqê) nivîsandibû (Pir bi rengim) û nîşanek li ser danîbû û di perawêza rûpelê da li jêr 'eynî nîşanê nivêsiye (Ez ji 'îşqê mest û dengim) û li hember nivêsiyê (bedel), ku tê mena ev cihê (Pir bi rengim) digre û dibe (Pir bi rengim, mest û dengim, bûl bûlî).

(2) Şêx Memdu'hê Birîfkanî di destxeta xweda li cihê peyva (Ew 'hebîbest) nivîsandibû (Yar 'hebîbest) û nîşanek li ser danîbû û di perawêza rûpelê da li jêr 'eynî nîşanê nivêsiyê (Ew 'hebîbest) û li hember nivêsiyê (nûsxe), ku tê mena ev dê destxetek din da bi vî awayî ye (Ew 'hebîbest ew 'tebîbest, bûl bûlî).

(3) Şêx Memdu'hê Birîfkanî di destxeta xweda li cihê peyva (merd) nivêsiye (zerd) û nîşanek li ser danîbû û di perawêza rûpelê da li jêr 'eynî nîşanê nivêsiyê (zerd) û li hember nivêsiyê (s) ku dibe (Merd gûnem, lewze bûnem, bûl bûlî).

(4) Şêx Memdu'hê Birîfkanî di destxeta xweda li cihê peyva (xemir 'eyn) nivêsiye (semir 'eyn) û nîşanek li ser danîbû û di perawêza rûpelê da li jêr 'eynî nîşanê nivêsiyê (xemir 'eyn) û li hember nivêsiyê (3) ku dibe (Semir, 'eyn û

şîn û qafest, bûl bûlî).

Mişk

Dîsan ti 'xeman mayim, evrû pijmir xwînê
Kev mişk hate 'inbarê, ew 'tolê ti kadînê

Kul dipême ev mişk e, ê birsîye lêv hişke
Vêm rabûye hevpişke, zistanê û havînê

Pêm bestine cot bille, 'ha'sil ti kirim 'xulle
Kû mişk tikite zille, paqîş dike çoxînê

Kadîn heke pir kaye, ew 'tolê li ser raye
Her munte'zirim maye, ta lêm b'kitin birînê

Mişkê kû bûye dijmin, hinban kirîye kûn kûn
Nehîşt genim û erzin, rêj birîye poxînê

'Terkê min herî çayî, mişkê kû ji min zayî
Dîrnabite vî mayî, lewra tikirin şînê

Ev xelwetî aza bû, dîsan ji 'xeman rabû
Şûkrane kû dil şabû, ez bereket yasînê

*Ti 'xeman: di 'xeman, dîyar e di serdema Şêx
Şemseddînê Exlatî da ev peyv bi vî awayî dihate bikaranîn.*

Pijmir: derd û kûl, çirmisî, jakaw, sîs.

'Inbar: cihê tişt hilgirtinê.

Ti kadînê: di kadînê.

Kadîn: cihê ka, kadên, cihê ka hilgirtinê.

Hevpişk: hevdust, şîrîk.

Bestine: girêdayîne.

Cot bille: dupa, dupel, dupê.

Tikirim: dikirim.

'Xulle: danewêle, genim û cew, dan.

Tikite: dikite.

Zille: çavzille, çawî kewte zilezil.

Çoxîn: xerman, şara, bêder, bênder.

Hinban: gînî û telîs, gînîk, çewal.

*Rêj birîye poxînê: tê me'ina (be pûxînekeş fêrbûwe),
rêka pûxînê jî pê hesiyaye.*

*Poxîn: bermayê arê mûxilkirî, ew beşe zebrey le ard
demênêtewe diway li êlekdan.*

'Terk: şivkê darê, şiv.

Zayî: bûyî, hatî.

*Bereket Yasînê: bereketa sûreta Yasînê di Qurana
pîrûzdaye.*

Tenim tinê weten tenê

Ti bêjim ez ji qal û 'hal, benim tinê weten tenê
 Er çi ti kin xwînim 'helal, benim tinê weten tenê.

Tibêjim: dibêjim, elêm.

Tikin: dikin, eken.

Dîyar e di serdema Şêx Şemseddînê Exlatî da ev herdu peyve bi vî awayî dihatine bikaranîn.

Di nav destxeta Şêx Mehemmed 'Tahirê Birîfkî da, ev herdu rêzên helbestê di nav helbesta ku bi navê (Mest û xerabim) li dawîya wê rêz kiribûn, lê di destxeta Şêx Memdû'î da bi serê xwe bûn, herwiha di destnivîsas Şêx Nûreddînê Birîfkanî da, ku helbestên Şêx Şemseddînê Exlatî şer'h kirîn, dîsan ev herdu rêzên helbestê bi serê xwe bûn, loma jî me bi serê xwe danîn.

Şêx Nûreddînê Birîfkanî şer'ha vê helbestê di navbera sal 1230-1238 h. di nav destxeteka xwe da bi zimanê 'erebî bi giştî kirîye. Ji bo parêstina wê şirovekirina ku Şêx Nûreddînê kirî û destkarî lê nehête kirin, me pêwîstî dît ku wê şer'hê wek orîjînalê em di vê dîwanê da çap bikin û deynîn ber çavê xwendevanên hêja. Ev şer'h di beşa 'erebî da ye.

Pêncmalkîyên Şêx Nûreddînê Birîfkanî

(1)

Pêncmalkîya Şêx Nûreddînê Birîfkanî
li ser helbesta bapîrê xwe yê çarê Şêx Şemseddînê (El-
Qu'tb el-Xelawatî) yê Exlatî yê Birîfkanî

Li ser helbesta bi navê (Dîdarê yar)

Dernexistîne te bazûyê sîmîn li me mişt
Di qîdemda ji di qewsên te li dil da me gehişt
Ciger û sîne 'eceb, semtine tîr û rim û xişt
Derdê 'işqê weh li min, rojî ezel kir ser nivişt
Her ji hingê dilê kul bûye, çu biryanê birişt

Bese qismet ji dinê, kakûlê reştûzê 'semed
Gul û nesrînê zûcacî, qede'h û camê cemed
Me kû nûşî ji meyê we'hdedê e'llah û e'hed
Ev dilê kul soz û derdî ji te besin ta ebed
Nemitvê 'hûr û qi'sûr û cumle lezzatê behişt

Qet 'eceb nîne ji min 'zahir bibin pir mu'icîzat
Qu'tbê 'ialem bîn û dil deryayê 'iîrfan der sûbat
Sirr elem neşre'h ji bû qelbê meyê 'xemgînî hat
Hûn mebên kev derde evrû, raste dilmê kul xelat

Evhe mîras hate bal'min qern be qern û pişt be pişt

Dilberim ev cerge têkda bûye biryan û kebab
 Em kirîn meytê li ser textî, ne guftar û cewab
 Mî'hneta 'îşqate cana dil kire be'hrê 'ebab
 Derd û 'îşq herdu cemabûn hatne ser dilmê xerab
 Lew perrat ev dil ke hingaft hem bi şîr û hem bi xişt

Der 'telebkarî te ser sewda û dil haim bikim
 Xidmetek bê 'xiş li bû me'hbûbê her qaim tikim
 Roj û şev çeşmê me xew nayê û xew 'saim tikim
 'Talibê dîdarê yarim cûstû cû daim tikim
 Ger xerabatest û mescid wer çi ke'hbest û kenîşt

Min ji meq'sûda tinê her dil miradêk jê dixwest
 Pir 'zeîf bû min ji cûstû cû dilber, can û post
 Şukur lîllahî 'xemê te'hl, min ji ber rabûn çost
 Her ji hingê wer kû bûyîm, aşnayê derdê dost
 Terkîyan xûm kirdî her kez, lê nevêtim mal û çîşt

Dîsa ava bû li min ev malê gûristanê dil
 Hicrê dîdarî ruhabû mahê tabistanê dil
 Cur'eyek badî vexwarim pê vejî mestanê dil
 Leşkerê 'îşqê 'elem îna ve şehristanê dil
 'Xaret kir ehlê şehir çendkêk dibûn hûr û dirişt

E'hsene'llah çû jivê meydanê dil cewra reqîb
 Qismetek bê'hed giha min we'slê dîdarê 'tebîb
 Geh ji we'slê, geh ji hicrê xûş mirad bû xûş ne'sîb
 Çindikê ez b'girîm j'soz û derdê hicranê 'hebîb